

Začlenění

Členství zahrnuje závazek přijímat duchovní formaci od Opus Dei a účastnit se na apoštolském poslání církve.

11.03.2006

Povolání do Opus Dei

Povolání do Opus Dei je specifické povolání v rámci tohoto univerzálního volání, které se snaží sloužit církvi tím, že přináší k běžným věřícím Boží výzvu k posvěcování se v běžném životě. Povoláním do Opus Dei Bůh vyzývá k

tomu, aby člověk věnoval celý život šíření tohoto učení, vážnému boji za posvěcování práce, posvěcování sebe sama prací a posvěcování ostatních touto prací ve shodě s duchovní a apoštolskou orientací, které se mu dostává v Opus Dei. Představuje tedy zvláštní způsob, jak prožívat povolání – všem společné – ke svatosti a apoštolátu uprostřed světa.

Osobní výzva

Ti, kterým se dostane Božího povolání do Opus Dei, ho chápou jako výslovnou a osobní výzvu ke službě církvi, k posvěcování se a ke konání apoštolátu ve shodě s duchem Opus Dei. Toto povolání předpokládá, že jsou přesvědčeni o tom, že Bůh chce, aby prožívali své křtem dané povolání křesťanů žijících uprostřed světa právě tímto zvláštním způsobem služby církvi a bližním.

Pro toho, kdo zjistí, že je povolán do Opus Dei, je tato výzva milovat Boha nade všechny věci a milovat bližní pro lásku k Němu výzvou osobní a velmi naléhavou. Následující příklad, třebaže se může zdát triviální, může sloužit jako ilustrace.

Předpokládejme, že je nějaká paní poštou pozvána na slavnost, ke které musí každý přispět nějakým jídlem. Brzy poté ji hostitel navštíví osobně, pozvání jí zopakuje a poprosí ji, aby přispěla zeleninovým salátem, svou specialitou. Třebaže jsou obě pozvání svou podstatou stejná, osobní návštěva účast pozvaného ozvláštňuje a pozvaná žena si uvědomí, že ji hostitel na slavnosti opravdu chce. Analogicky můžeme říci, že když člověk pozná, že je povolán do Opus Dei, je si vědom, že k němu Ježíš mluví a osobně ho vyzývá, aby byl dokonalý, *jako je dokonalý váš nebeský Otec [1]*.

Podstata pozvání se nezměnila, ale jeho obsah – jasnější a specifitější –

nabývá nové, mnohem osobnější povahy.

Osobní závazek

Přijetí povolání do Opus Dei předpokládá osobní závazek. V odpověď na Kristovu výzvu se členové Opus Dei svobodně zavazují usilovat ze všech sil o posvěcování sebe sama a druhých prožíváním ducha Opus Dei a šířením poselství univerzálního volání ke svatosti. Tím, že jako Samuel říkají *tady jsem, volal jsi mě* [2], se snaží velkomyslně odpovědět na Boží volání. Tento závazek dává formu a smysl úsilí žít podle ducha Opus Dei. Je to víc než jen dělat něco dobrého, což člověka láká; obsahuje to trvalé odpovídání na Boží výzvu.

Tato odpověď se konkretizuje prostřednictvím duchovního vedení, kterého se členům dostává od vedoucích Opus Dei ve všem, co se týká jejich vnitřního života a jejich

apoštolských činností; na poli profesionálním, společenském a politickém si však uchovávají plnou svobodu a naprostou autonomii. Když členové Opus Dei prožívají své přesvědčení, že jsou povoláni sloužit Bohu tímto specifickým způsobem, zavazují se svobodně přijímat tuto duchovní formaci: rady, které dostávají, se pevně opírají o Písmo svaté a o křesťanskou tradici a jsou to rady, které církev udílí všem, kdož usilují o svatost, upravené na míru každého jedince těmi, kdo se zodpovědně starají o jejich duchovní dobro. Předchozí kapitola o duchu Opus Dei vysvětluje obsah těchto rad sloužících k duchovnímu vedení.

Vnitřní změna

První, co vyžaduje povolání do Opus Dei jako osobní výzva ke svatosti vlastní i těch druhých ve všech aspektech běžného života, je vnitřní změna, jež se projevuje především ve

změně postoje. Vnějškově se život toho, kdo vstupuje do Opus Dei, mění relativně málo. Povolání nevyžaduje nový, odlišný způsob života, naopak, vyžaduje týž život jako předtím: tím novým a odlišným je perspektiva. Ženatý člověk s dětmi, který vstoupí do Opus Dei, bude i nadále pracovat ve stejné kanceláři, bude žít ve stejném domě, nosit stejné oblečení a věnovat se stejnému sportu jako předtím. Samozřejmě, některé věci se změní. Ve všední dny bude vstávat o trochu dřív, aby mohl jít na mši. Bude se více snažit, aby lépe využil čas v práci, aby mohl přijít domů včas a mohl si hrát s dětmi a pomoci s jejich ukládáním. Bude se snažit najít čas, aby se mohl odpoledne nebo koncem týdne účastnit hodin, na kterých by prohloubil svou víru a znalost spirituality Opus Dei. Bude se více zajímat o své přátele a kolegy. Doma se bude snažit být pozornější a milejší k manželce a více se zapojí do výchovy dětí. Svou práci, rodinný

život, modlitbu a chvíle zábavy bude chápat jako prvky Božího plánu pro něho a jako prostředek, který stanovil Bůh pro posvěcování jeho i druhých.

Rovněž vysokoškolačka, která vstoupí do Opus Dei, bude i nadále chodit na stejné přednášky a věnovat se stejné práci, ale bude to chápat jako důležitou součást toho, co po ní žádá Bůh. Bude se více zajímat o druhé a bude se snažit jim pomáhat. Možná též bude věnovat část svého času účasti na nějaké dobročinném díle sociálního charakteru nebo občasným návštěvám starých lidí. Stejně jako se její spolužáci domlouvají, že se budou o prázdninách na pláži věnovat vodním sportům, tak se i dívka z Opus Dei bude snažit dělit svůj čas mezi tyto činnosti typické pro prázdniny a účast na letním kursu zaměřeném na prohlubování znalosti učení církve a ducha Opus

Dei. Její život se vnějškově změní relativně málo, ale její nový vnitřní postoj dodá nového smyslu všemu, co dělá.

Smlouva

Osobní závazek členů nalézá vyjádření v ústní dohodě, kterou každý uzavírá s Opus Dei a ve které se zavazuje, že bude usilovat o naplnění nároků křesťanského života a vykonávání apoštolátu podle ducha Opus Dei tím, že bude uvádět ve skutek rady, kterých se mu dostane v rámci duchovního vedení. Opus Dei se zase zavazuje poskytnout svým členům podporu a duchovní vedení, které potřebují k tomu, aby mohli věrně odpovídat na Boží volání.

Stejně jako žádný důležitý osobní závazek se nemůže ani povolání do Opus Dei brát jako něco triviálního. Řečeno zakladatelovými slovy, ***definitivní rozhodnutí, jež ovlivní směr jeho života, musí každý***

***učinit sám... bez jakéhokoli
ovlivňování či naléhání... právě
proto, že jde o rozhodující kroky...
je logické... že vyžadují
odpovědnost a obezřetnost. A
součástí takové obezřetnosti je
právě to, že požádáme o radu...
jiných lidí, zejména našich rodičů
[3].***

Statuty prelatury obsahují výslovné pokyny, jak zajistit, aby rozhodnutí vstoupit do Opus Dei bylo učiněno na základě zralého rozhodnutí, dostatečných vědomostí a po uvážení. Aby se člověk mohl smlouvou zavázat, musí mu být minimálně 18 let, musí mít za sebou rok a půl trvající důkladné školení o poslání a spiritualitě Opus Dei a musí se snažit žít a vykonávat apoštolát ve shodě s duchem Opus Dei. Teprve po tomto počátečním období formace, během něhož se člověk důkladně seznamuje s Opus Dei a vedoucí

Opus Dei zase s ním, mu je povoleno uzavřít první smluvní závazek [4].

První smluvní závazek člověka s Opus Dei trvá rok nebo méně a musí být po dobu minimálně pěti let každý rok svobodně obnovován; v opačném případě přestává platit. Aby se někdo mohl zavázat Bohu v Opus Dei na celý život, musí uplynout minimálně šest a půl roku od jeho žádosti o přijetí; závazek se tedy nemůže stát trvalým dříve, než je člověku 23 let.

[1] Mt 5, 48.

[2] 1 Sam 3, 8.

[3] *Rozhovory s monsignorem Escrivou de Balaguer*, č. 104.

[4] Seznamovat se s duchem Opus Dei mohou jako kandidáti mladí, dostatečně zralí lidé obou pohlaví, kteří pociťují Boží volání do Opus Dei. Mají možnost se cvičit v tomto duchu po dobu až dvou let než

písemně požádají o své přijetí do
Díla. Statuty Opus Dei nepovolují,
aby někdo podal tuto formální žádost
dřív, než je mu šestnáct a půl roku.

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
zacleneni/](https://opusdei.org/cs-cz/article/zacleneni/) (20.03.2026)